

POSTANOWIENIE

22 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marta Romańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 22 stycznia 2025 r. w Warszawie
zażalenia K. Spółdzielni Mieszkaniowej w K.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z 14 sierpnia 2024 r., I WSC 62/24 (I ACa 1079/22),
w sprawie z powództwa K.S.
przeciwko K. Spółdzielni Mieszkaniowej w K.
o ustalenie nieważności uchwał,

oddala zażalenie.

A.W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 sierpnia 2024 r. Sąd Apelacyjny w Szczecinie odrzucił skargę kasacyjną pozwanej K. Spółdzielni Mieszkaniowej w K. od wyroku tego Sądu z 29 grudnia 2023 r. w sprawie z powództwa K.S. o ustalenie nieważności uchwał organów pozwanej.

Sąd Apelacyjny przyjął, że przedmiot uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni dotyczy zmiany regulaminu rozliczania kosztów zakupu energii cieplnej i dokonywania rozliczeń z użytkownikami lokali za centralne ogrzewanie oraz zmiany opłat na poczet kosztów zmiennych ciepłej wody. W ocenie Sądu Apelacyjnego przedmiot uchwały ma charakter majątkowy

Postanowienie Sądu Apelacyjnego z 14 sierpnia 2024 r. pozwana zaskarżyła w całości, zarzucając w zażaleniu naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 398⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c., polegające na tym, że Sąd Apelacyjny błędnie wywiódł, iż rozpoznawana sprawa ma charakter majątkowy. Zdaniem Spółdzielni powódka w toku niniejszej sprawy domagała się ustalenia nieważności uchwał rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej i nie zgłaszała obok tego żądania żadnych innych roszczeń o charakterze majątkowym, a zatem stwierdzenie nieważności uchwał nie wywołuje skutków w sferze materialnej powódki.

Spółdzielnia wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Wymagania formalne skargi kasacyjnej zostały przez ustawodawcę określone w art. 398⁴ § 1-3 k.p.c. oraz art. 398⁴ § 2 k.p.c. Dodatkowo, skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia, o czym stanowi art. 398⁴ § 3 zdanie pierwsze k.p.c. Skarżący ma również obowiązek załączyć do skargi kasacyjnej odpowiednią liczbę odpisów.

Sprawy o uchylenie bądź stwierdzenie nieważności uchwał nie mogą być pod względem ich charakteru traktowane generalnie jako sprawy o charakterze niemajątkowym albo majątkowym. Koniecznie jest zbadanie przedmiotu zaskarżonej uchwały i dopiero wtedy można odpowiednio ocenić charakter danej sprawy. Pogląd taki jest utrwalony w orzecznictwie i obecnie nie ma usprawiedliwionych podstaw do jego zmiany (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2005 r., III CZP 111/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 7 stycznia 2004 r., III CZP 100/03).

Zaskarżona przez powódkę uchwała dotyczyła zmian w regulaminie rozliczania kosztów zakupu energii cieplnej i dokonywania rozliczeń

z użytkownikami lokali za centralne ogrzewanie oraz zmiany opłat na poczet kosztów zmiennych wody ciepłej w pozwanej Spółdzielni. Treść uchwały naruszała prawa powódki, której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu znajdującego się w zasobach pozwanej Spółdzielni. Motywy pisemne uzasadnienia postanowienia Sądu Apelacyjnego nie pozostawiają wątpliwości, że uchwały dotyczyły w istocie praw majątkowych powódki.

Wbrew twierdzeniom Spółdzielni, o charakterze sprawy nie decyduje wyłącznie to, że w złożonym pozwie powódka nie sformułowała przysługujących jej roszczeń majątkowych i nie dochodziła ich obok żądania stwierdzenia nieważności uchwały. Sama treść uchwały wpływała bowiem niewątpliwie na nierówne i niekorzystne położenie majątkowe powódki względem innych osób zajmujących pozostałe lokale w zasobie Spółdzielni, niezależnie od tego, że nie sformułowała ona żądań zmierzających do zasądzenia na jej rzecz świadczeń majątkowych. Jeżeli powódka zdecydowałaby się na ich dochodzenie, to ich zasadność będzie weryfikowana z pewnością w osobnym postępowaniu.

W ocenie Sądu Najwyższego na etapie badania braków formalnych złożonej skargi kasacyjnej Sąd Apelacyjny prawidłowo dostrzegł, że nadzwyczajny środek zaskarżenia nie czyni zadość wymaganiom, o którym mowa w art. 398⁴ § 3 zdanie pierwsze k.p.c. Mimo że Spółdzielnia została wezwana przez Sąd do uzupełnienia tego braku formalnego, to zajęła stanowisko, że przedmiot sprawy nie ma charakteru majątkowego i nie oznaczyła wartości przedmiotu zaskarżenia, co przy uwzględnieniu charakteru sprawy było jej obowiązkiem procesowym.

Z przedstawionych wyżej względów, na mocy art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy oddalił zażalenie.

A.W.

[a.ł.]

